

MANIFEST DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE 2026

El manifest de la Federació

Ses garbo girls, de l'Orfeó Maonès de Menorca

Avui és el dia. El Teatre està de festa. Com passa cada any a final de març, avui se celebra el Dia mundial del Teatre com un fet que va més enllà de l'entreteniment, que també, per descomptat. El món de la faràndula es reivindica —avui més que mai— tant com una necessitat cultural, com una necessitat social i així vol alçar la veu en contra de les injustícies socials, les guerres i les discriminacions dels qui no són semblants físicament, d'altres ètnies en diuen. Avui és un dia de trobada de tots els elements que formen part d'aquest univers artístic amb el públic en general.

El Teatre és un engranatge on totes les peces hi són importants, ens ensenya a viure amb el concepte de fer equip, de fer pinya, per poder aconseguir el millor resultat final, sempre lluitant pel benefici del grup. Es forma un col·lectiu on tothom és necessari i tothom és imprescindible, des dels dramaturgs amb les seves creacions, com els directors amb els seus muntatges, actors i actrius que donen vida als personatges, tècnics i regidors a les bambolines que fan possibles els espectacles, formant un equip indissoluble. I amb tot aquest dispositiu humà i artístic, hi ha el públic que gaudeix les històries reals o fictícies que es desenvolupen a l'escenari.

Allà dalt, a l'escenari, controlem l'espai, la paraula, el silenci, l'emoció, mirem directament als ulls del públic i és llavors quan ens adonem que els hi hem arribat al cor i sentim com ens puja per les venes el vertader verí del Teatre. L'emoció és tan gran que se'ns disparen les pulsacions, s'incrementa la pressió arterial. Hem de tenir en compte que els que participem del Teatre Amateur abans hem hagut d'anar a treballar vuit hores, deixar la família per més tard... i moltes vegades sols podrem representar la funció un sol cop.

El Teatre no és cosa de fa quatre dies. En l'antiguitat, estem xerrant d'uns 3.000 anys enrere, la cultura grega es va nodrir de la —encara ara reconeguda— intel·ligència i la capacitat dels seus dramaturgs. Moltes de les seves obres continuen sent vigents en l'actualitat. El món del Teatre està format per una geografia humana molt diversa i, emparat amb la seva màgia, hi poden conviure diferents ideologies, religions, cultures i llengües, la qual cosa no és més que un pou immens d'on brolla la saviesa.

Els que vivim a Menorca, rodejats per tots els costats d'aquest mar Mediterrani que ha sigut bressol de Cultura, amb majúscula, i que ha conviscut i també ha sigut escenari de les epopeies més fascinants i engrescadores dels mites clàssics. Per a nosaltres és una mar que aïlla i ens posa tota casta d'entrebancs — d'inversió de temps, d'energia i d'economia— per poder interpretar les nostres representacions fora de casa. Malgrat açò, segueix servint, encara avui, de nexa d'unió i d'intercanvi cultural i social.

Tots els teatres del món haurien d'obrir les portes al Teatre Amateur perquè, gràcies a ell, han nascut grans actors, actrius, guionistes, escenògrafs, il·luminadors, directors, etc. Avui i sempre hem de reivindicar el foment de les aules de teatre on l'ensenyament es converteix en un aprenentatge de convivència i ajuda mútua, on no se cerca el lluitament personal, sinó el treball en equip i fa funcionar tot el mecanisme. Quan es treballa en equip, unificant esforços, s'aconsegueixen els reptes més grans i inimaginables. Reivindiquem, també, les activitats de teatre dins l'ensenyament ordinari per aprofitar totes les qualitats que ofereix i que son tant necessàries per al nostre jovent, solidaritat, empatia, treball en grup, expressió d'emocions i sentiment... Pertànyer al Teatre Amateur implica una entrega i una passió per la interpretació sense pretensions econòmiques... bé, amb més freqüència que la desitjada, amb una repercussió econòmica negativa.

Des d'aquest mar tant nostre i per a tota la comunitat agermanada del teatre amateur volem manifestar la nostra voluntat compartida de que no s'acabi la cultura, que no ens tapin la boca, que puguem continuar dient obertament amb veu clara i alta tot el que pensem, sense por ni vergonya. Que no hi hagi censura.

Som éssers lliures! Llarga vida al Teatre Amateur i llarga vida al públic perquè sense tots ells tot això no seria possible.

Desitgem un món en pau i que les administracions polítiques aprenguin a gestionar els conflictes emprant la saviesa del Teatre.